

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 28. srpna 2020 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Jany Šrámkové a Zdeňky Ustohalové,

takto:

Obžalovaný

M.V., nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Brno-Bohunice,

uznává se vinným, že

1. přesně nezjištěného dne předcházejícího 31. 7. 2008 využil okamžiku, kdy byl sám s nezletilou A.H., nar. XXXXX (dále jen „poškozená“) a v bytě v XXXXX na ulici XXXXX, v němž bydlel ve společné domácnosti s poškozenou, když o tuto společně s její matkou M.H., nar. XXXXX, jejímž byl partnerem pečoval a užíval tudíž důvěry a respektu poškozené, přilehl v pokoji, jenž jinak s matkou poškozené obýval, do postele pod peřinu za poškozenou a této se nohou přes kalhotky dotýkal jejích genitálií a posléze tamtéž i po odhrnutí kalhotek, a to až do chvíle, než poškozená po počátečním překvapení projevila nesouhlas a odešla do svého pokoje,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,

2. přesně nezjištěného dne v období od srpna 2018 do 11. 2. 2019 v ambulanci dětské rehabilitace nacházející se ve XXXXX XXXXX na ulici XXXXX, kde byl zaměstnán jako vedoucí fyzioterapeut, zneužil časového prostoru, který mu byl vyčleněn pro výkon jeho profese, tedy k fyzickému procvičování dětí s psychomotorickými potížemi a nezletilé N.Š., nar. XXXXX, trpící

těžkou psychomotorickou retardací vylučující účinnou obranu, zasunul do análního otvoru prst a následně opakovaně i svůj ztopořený penis,

3. přesně nezjištěného dne v období od února 2016 do 11. 2. 2019 v ambulanci dětské rehabilitace nacházející se ve XXXXX XXXXX na ulici XXXXX, kde byl zaměstnán jako vedoucí fyzioterapeut, zneužil časového prostoru, který mu byl vyčleněn pro výkon jeho profese, tedy k fyzickému procvičování dětí s psychomotorickými potížemi a nezletilému M.Š., nar. XXXXX, trpícímu těžkou psychomotorickou retardací vylučující účinnou obranu rukou osahával jeho obnažený penis,

tedy

- zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku s ním, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším 15 let (v bodě 2),
- zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku s ním a čin spáchal na dítěti mladším 15 let (v bodě 3),

4. přesně nezjištěného dne v období od srpna 2018 do 11. 2. 2019 v ambulanci dětské rehabilitace nacházející se ve XXXXX XXXXX na ulici XXXXX, kde byl zaměstnán jako vedoucí fyzioterapeut, zneužil časového prostoru, který mu byl vyčleněn pro výkon jeho profese, tedy k fyzickému procvičování dětí s psychomotorickými potížemi a pořizoval fotografie z průběhu sexuálních aktivit, které s poškozenou N.Š., nar. XXXXX, prováděl způsobem popsaným pod bodem 2, a tyto měl nadále ve svém mobilním telefonu zn. Xiaomi Redmi 4, IMEI1: XXXXX, IMEI2: XXXXX uložené až do dne 12. 2. 2019, kdy telefon vydal policejnímu orgánu,

5. přesně nezjištěného dne v období od února 2016 do 11. 2. 2019 v ambulanci dětské rehabilitace nacházející se ve XXXXX XXXXX na ulici XXXXX, kde byl zaměstnán jako vedoucí fyzioterapeut, zneužil časového prostoru, který mu byl vyčleněn pro výkon jeho profese, tedy k fyzickému procvičování dětí s psychomotorickými potížemi a pořizoval fotografie z průběhu sexuálních aktivit, které s poškozeným M.Š., nar. XXXXX, prováděl způsobem popsaným pod bodem 3, a tyto měl nadále ve svém mobilním telefonu zn. Xiaomi Redmi 4, IMEI1: XXXXX, IMEI2: XXXXX uložené až do dne 12. 2. 2019, kdy telefon vydal policejnímu orgánu,

6.

- v období nejméně od 7. 1. 2019 do 12. 2. 2019, jako majitel a jediný uživatel emailové schránky XXXXX, uchovával v přílohách emailových zpráv v této emailové schránce průběžně 9 obrazových souborů zobrazujících neustanovené, zcela nebo částečně obnažené dívky, zjevně mladší osmnácti let, jednak v polohách skutečného či předstíraného pohlavního styku s dosud neustanoveným mužem a dále vyzývavě předvádějící svá intimní místa,
- v období nejméně od 13. 1. 2019 do 12. 2. 2019, jako majitel a jediný uživatel emailové schránky XXXXX, uchovával v přílohách emailových zpráv v této emailové schránce průběžně 7 obrazových souborů zobrazujících neustanovené, zcela nebo částečně obnažené dívky, zjevně mladší osmnácti let, vyzývavě předvádějící svá intimní místa,
- v přesně nezjištěném období až do 12. 2. 2019, jako majitel a jediný uživatel cloudového úložiště Google, ve spojitosti se svým gmailovým účtem XXXXX, přechovával na tomto úložišti 9 obrazových souborů zobrazujících neustanovené, zcela nahé dívky, zjevně mladší osmnácti let, vyzývavě předvádějící svá intimní místa,
- v období od přesně nezjištěného dne až do 12. 2. 2019 přechovával nejméně v místě svého bydliště v Brně, na ulici XXXXX, ve svém notebooku zn. Fujitsu Siemens A532, s/n: 570101-01R2806746, 8 obrazových souborů zobrazujících neustanovené, zcela nahé dívky, zjevně mladší osmnácti let, vyzývavě předvádějící svá intimní místa,

• v období od přesně nezjištěného dne až do 12. 2. 2019 přechovával ve stolním počítači nezjištěné značky, obsahující pevný disk zn. Patriot Blast Seriál ATA, s/n: EEFA076304E703854346, který měl ve fyzioterapeutické ordinaci nacházející se v Dětském rehabilitačním centru v Brně, na ulici XXXXX, kde byl zaměstnán jako fyzioterapeut, 9 obrazových souborů zobrazujících neustanovené, zcela nahé dívky, zjevně mladší osmnácti let, vyzývavě předvádějící svá intimní místa,

tedy

- vyrobil fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě (v bodech 4, 5),
- přechovával fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě (v bodech 4, 5, 6),

čímž spáchal

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku (v bodě 1),
- pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 2) a podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 3),
- pokračující přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku (v bodech 4, 5, 6),
- pokračující přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku (v bodech 4, 5)

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

8 (osmi) roků.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon uloženého trestu odnětí svobody **do věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci**, a to mobilního telefonu zn. Xiaomi Redmi 4, IMEI1: XXXXX, IMEI2: XXXXX a notebooku zn. Fujitsu Siemens A532, s/n: 570101-01R2806746.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání či funkcí spojených s výkonem práce s dětmi do 12 let věku v trvání

10 (deseti) roků.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení** sexuologické ve formě ústavní.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození

- A.H., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- N.Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- M.Š., nar. XXXXX, bytem XXXXX,

odkazují s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se ukládá **zabrání věci**, a to stolního počítače nezjištěné značky obsahujícího pevný disk zn. Patriot Blast Serial ATA, s/n: EEFA076304E703854346.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový děj.
2. Pod bodem 1 obžalovaný M.V. v období tam uvedeném využil situace, kdy byl v bytě na ulici XXXXX v Brně sám s nezletilou A.H., když v tomto bytě sdíleli společnou domácnost i s matkou poškozené, M.H., a přilehl za poškozenou do postele, kde se dotýkal přes kalhotky nohou jejích genitálií a posléze, po odhrnutí kalhotek tamtéž, přestože znal věk poškozené, když v té době nedovršila ještě ani 10 let a činil uvedeným způsobem, zneužívaje důvěry a respektu, které k němu poškozená chovala, neboť byl přítelem její matky.
3. Pod body 2 a 3 obžalovaný v období a na místě tam vymezeném zneužil časového prostoru, jenž mu byl vyčleněn z titulu jeho pracovní funkce fyzioterapeuta a namísto fyzického procvičování s dětmi trpícími psychomotorickými potížemi zasunul ve své ambulanci nezletilé N.Š. do análního otvoru prst a následně i svůj ztopořený penis a dále nezletilému M.Š. osahával jeho obnažený penis, přestože věděl, že obě děti trpí těžkou psychomotorickou retardací a nejsou schopny obrany, a přestože znal jejich věk, který nepřesáhl u poškozené 2,5 roku a u poškozeného 10,5 roku.
4. Pod body 4 a 5 ve stejném období a na stejném místě tak, jak jsou popsány pod body 2 a 3, obžalovaný pořizoval z průběhu sexuálních aktivit, které prováděl s poškozenou N.Š. a M.Š. tak, jak jsou popsány výše, fotografie, které nadále uchovával ve svém mobilním telefonu až do 12. 2. 2019, kdy telefon vydal policejnímu orgánu.
5. Pod bodem 6 obžalovaný v období tam vymezeném, jako majitel a jediný uživatel tam popsaných emailových a gmailových adres uchovával v přílohách emailových zpráv a na úložišti obrazové soubory zobrazující skutečný či předstíraný pohlavní styk s obnaženými dívkami mladšími 18 let či obrazové soubory takových osob, vyzývavě předvádějící svá intimní místa a dále přechovával ve svém notebooku a v pracovním stolním počítači obrazové soubory zobrazující nahé dívky mladší 18 let, vyzývavě předvádějící svá intimní místa.
6. Výše uvedené skutečnosti soud zjistil z výpovědi obžalovaného, výsledkem svědků L.B., E. B., M.H. a M.V., výsledkem znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, čtením svědeckých výpovědí A.H., L.J., N.M., M.O., O.Š., J.Š., M.Š. a Z.V., čtením úředních záznamů o podaném vysvětlení J.G., P.K., J.K., A.L., P.L., S.M., K.O., Z.S., P.Š. a B.W., čtením znaleckých posudků v oboru elektronika a kybernetika, odvětví elektronika a výpočetní technika, v oboru zdravotnictví, odvětví gastroenterologie a v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a dále došlo k předložení spisového materiálu stranám k nahlédnutí.
7. Výpověď obžalovaného M.V. doznala v průběhu přípravného řízení a v řízení před soudem jistého vývoje, když v přípravném řízení (č. l. 73-79) zcela odmítl, že by měl sexuální zájem o nezletilé osoby. Připustil, že v jeho elektronických zařízeních mohla policie nalézt materiály s dětskou tematikou, avšak o tyto neprojevuje zájem sexuální, nýbrž profesionální, neboť jako fyzioterapeut má zájem o jejich tělo a zejména o chodidla. Právě z tohoto důvodu, když sháněl fotografie důležité pro jeho terapie, navázal nesprávnou konverzaci s nesprávnými lidmi přes email a přes aplikaci v mobilním telefonu a začaly mu přicházet maily s nabídkami a přílohami, které mohly obsahovat fotografie pornografického charakteru, které však dále nepřeposílal a mazal je. Přestože takto postupoval, stalo se zřejmě to, že když přistupoval k emailu i z počítače, příloha se rozbalila do počítače a přes cloudové úložiště se materiál dostal zřejmě do dalších zařízení s tím spojených. To, že fotil nahé děti ve vyzývavých polohách s obnaženými genitáliemi, se stalo v jediném případě, a to asi v říjnu nebo listopadu 2018 v důsledku toho, že prostřednictvím emailu komunikoval s neznámým člověkem, který mu poslal fotografie dětských nožiček, které ho zajímaly, a on ho dotlačil k tomu, že vyfotil pár fotografií nahých dětí svým mobilním telefonem ve své ordinaci v rámci jedné půlhodiny, když s dětmi cvičil a když byly nahé. Ten člověk říkal, že jeho zálibou je fotomontáž a že ty fotky pak dokáže upravit tak, aby to vypadalo jako soulož. Chtěl, aby vyfotil

sebe a část těla těch dětí s tím, že to upraví. Děti, které vyfotil, byly ve věku od tří do sedmi let a předtím ani potom už nikoho takto nefotil. Děti, které vyfotil, byly pacienti jeho kolegyně, za kterou zaskakoval. Nikdy předtím ani potom už nikoho takto nefotil. Děti vyfotil obnažené v leže na zádech a sám sebe v oblasti pasu a genitálií. Zinscenoval to tak, aby to vypadalo, že je svým penisem v kontaktu s jejich tělem, ale vevnitř nebyl, to může vyloučit. Těch fotek poslal onomu muži asi osm a poté, co mu přišly fotografie nazpět, domníval se, že byly skutečně poupraveny, neboť z těchto bylo zjevné, že jde o anální soulož dospělé osoby s dítětem. Pokud jde o toho chlapce, je pravdou, že osahával asi jeho penis, ale nepamatuje si to, vytěsnil to. Činil tak pouze pro účely pořízení fotografie, nikterak ho to nevzrušovalo. Závěrem obžalovaný uvedl, že si není jistý, jestli došlo ke kontaktu jeho penisu s tělem těch dětí. Dále obžalovaný upřesnil, že když děti fotil, neležely jen na zádech, ale i na břiše nebo na boku. K dětem, které fotografoval, obžalovaný uvedl, že se asi jednalo o J. J. a N.Š.. Fotodokumentaci nožiček, kterou si pořizuje asi od roku 2007, používá k edukaci, prezentaci přednáškové činnosti a přednáškové a výzkumné činnosti, přičemž na základě těchto poznatků sestavil program pro účely výroby dětské obuvi a k efektivnější léčbě a terapii. Pokud jde o přechovávání souborů pornografie, tak se domnívá, že došlo k rozšíření těchto fotek přes cloudové úložiště, jak již výše naznačil, a to bez jeho vědomí. Obě adresy XXXXX a XXXXX založil on asi v říjnu 2018. Pokud jde o jednání, jehož se měl dopustit vůči A.H., tak toto zcela zásadně odmítá. S matkou A. i s A. vedli od roku 2007 běžný rodinný život v bytu na ul. XXXXX v Brně a v roce 2008 se jemu a matce A., M.H., narodil společný syn V.. M.H. však postupně citově ochladla a jejich intimní soužití skončilo v červenci 2008 po narození syna. Žádného znásilnění A. se nedopustil a s historkou, že ji měl osahávat, přišla M.H. a prý se to mělo stát, když spolu hráli šachy a že se jí měl nevhodně dotýkat v oblasti stehen, a když ho z toho tehdy obviňovala, popřel to.

8. V rámci své další výpovědi z přípravného řízení (č. l. 149-150) obžalovaný doplnil, že když přišel jednou se synem V. z vycházky, sdělila mu M.H., že se měl její dcery A. dotýkat na intimních místech, zatímco s ní hrál šachy. Šachy s A. skutečně předtím hráli a přitom se lechtali a pošťuchovali, ale nebyl si vědom, že by se jí nějak nevhodně dotýkal. Toto sdělení bral od M.H. jako další provokaci. Na druhý den se s ním chtěla M.H. opět usmířit, ale on už neměl zájem a začalo peklo, neboť mu vyhrožovala, že ho udá na policii, že mu zavřou ordinaci a že chce peníze, které proinvestovala v bytě na XXXXX ulici. Poté, co jí předal požadované peníze, byla tato spokojená a od té doby už žádný konflikt nenastal ani s M. ani s A.. V době, kdy se s M.H. rozcházel, chtěl této prokázat, že je po duševní i sexuální stránce v pořádku a objednal se u MUDr. Sejbalové, která ho následně vyšetřila, svěřil se jí se soužitím s M.H. i s nařčením, že se měl nevhodně dotýkat A., ona ho uklidnila a sezení mu pomohlo.
9. V řízení před soudem (č. l. 1226-1227) obžalovaný uvedl, že v XXXXX, v tzv. XXXXX, nastoupil jako vedoucí fyzioterapeut a měl tedy zájem poznat všechny dětské pacienty, tedy i ty, které měly v péči jeho kolegyně, aby měl přehled a pozvedl jméno pracoviště, avšak po jeho zatčení došlo právě k opaku. Čas, který ve vazbě strávil přemýšlením, ho přivedl k přehodnocení svého postoje, když zejména s ohledem na obsah sexuologického znaleckého posudku dospěl k závěru, že věci jsou asi jinak, než si doposud nalhával a být v některých částech s obžalobou nesouhlasí, tato ve své podstatě ve všech bodech odpovídá skutečnosti. V minulosti se domníval, že fotografie dětských nožiček sbírá pro profesní účely, ale zjišťuje, že nejspíš nešlo jen o výzkumné účely a že si to nalhával.
10. V další své výpovědi před soudem (č. l. 1248-1249, 1273) obžalovaný zopakoval, že měl-li v minulosti výhrady k obžalobě, tak se jednalo o podrobnosti týkající se některých výpovědí, ale tato je jinak ve všech bodech správná. K dotazům soudu k bodu 1 obžaloby uvedl, že je možné, že ve smyslu takto popsaného skutku skutečně vlezl k A.H. do postele, dokonce si to vybavuje, avšak následující popis událostí si už nevybavuje, ale je možné, že se to tak stalo. K bodům 2 a 3 obžaloby obžalovaný uvedl, že je mu to nepříjemné a nechce k těmto bodům vypovídat. K bodům 4 a 5

obžaloby uvedl, že fotografie skutečně pořídil svým mobilním telefonem a k bodu 6 obžaloby uvedl, že je rovněž pravdou, že zde popsané obrazové soubory v uvedených zařízeních přechovával, byť o tom nevěděl, když způsob, jak k tomu došlo, popsal již dříve.

11. Svědkyňe A.H. (č. l. 163-165) uvedla, že obžalovaný je bývalým přítelem její matky, s níž má syna V.. Když jí bylo asi sedm let, začal obžalovaný s ní a s její matkou bydlet ve společné domácnosti v bytě na ul. XXXXX a následně se přestěhovali na ul. XXXXX a do jisté doby bylo jejich soužití v pořádku. Od léta 2008 za ní obžalovaný začal docházet do koupelny, když se koupala a hráli si společně s hračkami. Za nějaký čas za ní začal chodit přímo do vany, když ona byla nahá a on měl plavky. On se jí potom, jak seděli ve vaně, dotýkal nohou jejího pohlaví, konkrétně prstama, a to opakovaně, a když se jí v těch místech dotýkal, tak hýbal prsty. Situace se opakovala později znovu a navíc ji obžalovaný vyzval, aby se ve vaně postavila, otočila se k němu zády, předklonila se a mezerou mezi nohama se na něho dívala a ona mu vyhověla, i když důvod jí jasný nebyl. Postupem času jí to začalo vadit a řekla mu, že chce být v koupelně při koupání sama a on už za ní do koupelny nepřišel. Později zase odjeli na chatu její babičky, kde s ní obžalovaný hrál hru na Šípkovou Růženku tak, že ona ho měla polibkem probudit, ale obyčejná pusa mu nestačila a začal ji líbat jako dospělý. Měl u toho otevřenou pusu a ona se lekla a odešla. To se stalo jednou. Později se zase stalo to, že se šla dívat do pokoje, kde bydlel obžalovaný s její matkou, na televizi, kde ležela v posteli přikrytá peřinou a obžalovaný za ní přišel, vlezl k ní pod peřinu k jejím nohám a začal ji osahávat svými nohama pohlavní orgán, a to opakovaně a časem už ani nevěděla, jestli to dělá nohama nebo rukama a najednou to byl úplně jiný pocit. Zeptala se ho, co dělá a on jí řekl, že to byl jenom paleček. Řekla mu, že se jí to nelíbí a odešla do svého pokoje. Později se situace opakovala, kdy za ní zase přilehl do postele, ale ona už vždy automaticky odešla. Jeho jednání se změnilo, začal jí nadávat, řekl jí, že je nevděčná a vztahy mezi nimi se pokazily. I její matka to sledovala a vyčítala jí, že se k obžalovanému chová škaredě a situace mezi nimi se uklidnila až po narození jejího bratra V., s nímž byla její matka pořád doma. Později, když jí matka opět něco ve vztahu k obžalovanému vyčítala, řekla jí pravou podstatu jejího chování k obžalovanému, tedy řekla jí, že ji obžalovaný osahává, a když později obžalovaný přišel domů, matka se ho na to ptala a on jí řekl, že je to pravda, že ji skutečně osahával. Dále svědkyně popsal situaci výše zmíněnou, kdy k ní obžalovaný přilehl do postele, a upřesnila, že na sobě měla noční košili i kalhotky, a pokud se jí výše uvedeným způsobem obžalovaný dotýkal, stalo se to tak, že kalhotky odsunul a dotýkal se jí i pod nimi. Když potom měla z těch dotyků úplně jiný pocit, neboť to bylo vlhké, myslí si, že to bylo jazykem, ale nic z toho ona neviděla, neboť se tak dělo pod peřinou a ona to jen cítila.
12. Svědkyňe L.B. (č. l. 157-158, 1227-1228) uvedla jako fyzioterapeutka XXXXX, že obžalovaný nastoupil tamtéž v roce 2016 jako vedoucí fyzioterapeut. Každý z fyzioterapeutů v tomto zařízení má přidělenou stabilní skupinku dětí. Ona v únoru 2016 dlouhodobě onemocněla a obžalovaný převzal její ambulanci, kam náležely i děti fyzicky a mentálně postižené. Mezi tyto děti s nejvyšším stupněm mentálního i fyzického postižení patřily i N.Š., N.L., M.Š. a další. Konkrétně N.Š. a M.Š. byly děti s hlubokou formou mentální retardace a N.Š. navíc trpěla svalovou hypotonií, tedy neschopností zatnout svaly a M.Š. byl kvadruplegik neovládající žádnou z končetin, navíc spastický v důsledku dětské mozkové obrny. Ona na tuto skutečnost obžalovaného upozorňovala, ale jemu to nevadilo. Když s těmito dětmi cvičila ona, občas plakaly, avšak obžalovanému neplakaly nikdy. Obžalovaný byl k rodičům dětí vstřícný, působil až mateřsky a něžný byl i k dětem. Obžalovaný společně s ní byli jediní dva terapeuti tzv. Vojtovy metody. Obžalovaný byl ve vztahu ke kolegům bezproblémový, neměli žádné konflikty. Žádné podezření ohledně trestné činnosti, která je kladena obžalovanému za vinu, neměla.
13. Svědkyňe E. B. (č. l. 160-161, 1228-1230) uvedla, že se asi v roce 2001 seznámila v rámci zaměstnání v XXXXX s M.H., začaly se kamarádit a stýkaly se i společně s její dcerou A.. Následně odešla na mateřskou a v tomto mezidobí nastoupil na pracoviště XXXXX nový fyzioterapeut – obžalovaný M.V.. Ten začal s M.H. chodit a následně se jim narodil syn V.. M.H. se po mateřské

vrátila do práce někdy na jaře 2012, působila rozrušeně a sdělila jí, že obžalovaný zneužil její dceru A., přičemž popisovala i detaily, jak se tak stalo, tedy tak, že se jí při tom dotýkal palcem nohy na genitálu. M. si uvědomila, že se stejně tak obžalovaný choval v posteli i k ní, a proto tehdy A. uvěřila. Řešila s ní, zda to má nahlásit policii a také jí říkala, že se obžalovaný omlouval na kolenou a přísahal, že už to víckrát neudělá. M. se ale nakonec rozhodla zajít na OSPOD a věci se začaly řešit. Ona sama se následně s A.H. o věci bavila, to bylo tehdy, když se věci začaly řešit v médiích, a ona jí tehdy řekla, že se jí tehdy obžalovaný dotýkal palcem nohy na genitálu v době, kdy byli sami doma a řekla jí, že to dělával opakovaně. Dále jí sdělila, že to své mámě neřekla dříve, protože chtěla, aby její bratr V. žil v úplné rodině a její máma byla šťastná. Neví jistě, zda jí A. říkala, ve kterém pokoji se to mělo stát, ale má pocit, že to mohl být dětský pokoj. Věk A., když se toto ze strany obžalovaného mělo udát, byl v té době asi 8-9 roků a matce se s tím svěřila někdy kolem jejího 11 roku věku. Mimo uvedené slyšela ještě i to, že se obžalovaný s A.H. společně koupal ve vaně, kde se jí také měl dotýkat v rámci umývání i na genitálu.

14. Svědčyně M.H. (č. l. 167-169, 1230-1231) jako matka poškozené A.H. uvedla, že obžalovaný nastoupil asi v roce 2006 na pracoviště XXXXX, kde tou dobou pracovala rovněž a začali spolu chodit. Tehdy s dcerou A. bydlely v bytě na ul. XXXXX, kde s nimi občas obžalovaný přespal a později, v létě 2007 se přestěhovali a žili společně v bytě na ulici XXXXX. Poté se jim s obžalovaným narodil syn V. a věci se začaly kazit. Asi od roku 2009 se obžalovaný s její dcerou začali hádat, omezili společný kontakt, A. byla zalezlá v pokoji nebo šla ven a obžalovaný seděl u počítače, a když se vztahy mezi nimi stále více horšily, tak někdy v březnu nebo dubnu 2011 jí její dcera A. řekla, že když seděla s obžalovaným na zemi a hráli šachy, tak jí obžalovaný jezdil palcem u nohy po noze až do rozkroku a říkal jí u toho, že „jí to udělá líp, než mladí kluci, ti to prý tak neumí“. Ona si v tu chvíli uvědomila, že to samé dělá obžalovaný, když jsou v posteli, jí, neboť on byl hodně „na nohy“ a občas jí jel palcem od chodidel až do rozkroku a strkal jí tam palec. Následně se obžalovaného zeptala, jestli je to pravda a on jí odpověděl, že ano a zeptal se jí, jestli má odejít. Následně zvažovala, zda má věc ohlásit a mj. došlo na dohodu s MUDr. Sejbálovou, která měla vyšetřit obžalovaného. Nakonec věc ohlásila.
15. Svědčyně M.V. (č. l. 213-216, 1249-1250) jako současná manželka obžalovaného uvedla pouze obecně, že poté, co navázala vztah s obžalovaným, začaly s bývalou partnerkou obžalovaného M.H. problémy proto, že si našel novou partnerku a též měla vůči němu finanční požadavky. Pouze zprostředkovaně se vyjádřila ke vztahu obžalovaného a A.H. tak, že pokud ví, tak A. brala obžalovaného jako svého otce, neboť se o ni staral. Také o A. slyšela, že když něco chce, tak jde přes mrtvoly. Od obžalovaného slyšela, že mu M.H. měla říct, že osahával její dceru A., a že když bude chtít, tak ho zničí. Od rodičů obžalovaného zase ví, že se před nimi M.H. měla vyjadřovat tak, že když bude chtít, tak každého chlapa dostane do kriminálu. Sexuální život, který vede s obžalovaným, označila svědkyně jako úplně normální, bez zvláštních požadavků.
16. Svědčyně L.J. (č. l. 171-172) uvedla, že její syn J.J. se narodil s poškozením mozku, v důsledku čehož se u něj začaly projevovat různé vývojové vady a poté, kdy byl přijat do zdravotního střediska XXXXX, přešel v květnu 2018 do XXXXX. Rozumově je na úrovni asi tříletého dítěte, vůbec nemluví a komunikuje prostřednictvím obrázkových kartiček. Neví o tom, že by si J. v minulosti někdy stěžoval na bolesti v anální oblasti a jeho anální svěrač se jí zdá naprosto normální. Osobu obžalovaného nezná, zná jen rehabilitační lékařku, která má J. na starost.
17. Svědčyně N.M. (č. l. 183-185) uvedla, že asi od roku 2010 byla intimní přítelkyní obžalovaného, přičemž jeho sexuální praktiky byly normální, nic patologického. Slyšela od něj, že M.H., se kterou žil, byla potvora, a když se rozešli, vyhrožovala mu, že ho zničí. Taky se jí zmínil obžalovaný o dceři M.H. A., o kterou se předtím staral a o níž jí říkal, že A. si hodně vymýšlí. K dětem se obžalovaný choval hezky, připadal jí až trochu zženštilý. Malými dětmi byl nadchnut. Asi v roce 2011 vztah ukončili. Když se rozcházel, řekl jí, že její dítě miluje víc než ji.

18. Svědčce M.O. (č. l. 187) uvedla, že zná M.H. i obžalovaného, od které někdy v roce 2010 nebo 2011 slyšela, že obžalovaný osahával její dceru A. a plakala u toho. Jejich společná známá L.Č. jí pak doporučila, aby M. se svou dcerou navštívily organizaci SPONDEA, kde jí pak řekli, že má zvážit, zda věc oznámí policii, protože by si traumatem A. procházela znovu. Ještě si vzpomíná, že jí M. k té události rovněž řekla, že poté, co jí to řekla A., tak se hned ptala obžalovaného, zda je to pravda a ten jí měl přiznat, že na A. sahal, že to bylo selhání a ptal se jí, zda se má odstěhovat. Konečně svědkyně uvedla, že si M. hodně vycítala, že si těchto věcí nevšimla sama, neboť se vztahy mezi ní a dcerou A. kvůli tomu zhoršily.
19. Svědčce O.Š. (č. l. 189-190) jako babička poškozeného M.Š. uvedla, že tento se narodil předčasně a trpí dětskou mozkovou obrnou. Nechodí, nemluví, ale v základních věcech rozumí. Když ho něco bolí, pláče, ale neumí ukázat, kde ho to bolí. Asi od roku 2010 navštěvuje s M. XXXXX, přičemž součástí pobytu, který trvá každý pracovní den od 08:00 do 14:30 hod., jsou i různé terapie prováděné s dětmi. Podle neuroložky je M. mentálně na úrovni sedmiměsíčního dítěte. Žádných změn v anální oblasti M.Š. si nevšimla. K fotografiím na č. l. 191-198 svědkyně uvedla, že zde zobrazené dítě je s největší pravděpodobností její vnuk M.Š., kterého poznává podle oblečení i fyzických markantů.
20. Svědčce J.Š. (č. l. 201-202) jako matka poškozené N.Š. uvedla, že její dcera trpí psychomotorickým opožděním ve vývoji. Od srpna 2018 navštěvuje N. XXXXX, kde probíhají její rehabilitace. N. nemluví, nechodí ani nelezí po čtyřech a neumí dát ani najevo, jestli něco chce nebo nechce. Má pouze základní emoce. Žádných zranění v anální nebo vaginální oblasti své dcery si v minulosti nevšimla. U rehabilitace své dcery nikdy nebyla a obžalovaného nezná. K šesti kusům fotografií (č. l. 203-208) svědkyně uvedla, že na fotografiích 1, 2 a 5 jde pravděpodobně o N., což poznává podle tělesných proporcí i oblečení.
21. Svědčce M.Š. (č. l. 210-211) uvedla, že v XXXXX pracuje od roku 1986 jako zdravotní sestra. Na starost má ošetřování dětí zařazených do denního stacionáře. Obžalovaný nastoupil do téhož zařízení počátkem roku 2016 a působil dojmem introverta. Z jejího oddělení si obžalovaný brával děti pro účely rehabilitace příležitostně, když vypomáhal ostatním fyzioterapeutům, když většinu jeho pacientů tvořily děti z ambulance. Z jejího oddělení si takto brával k rehabilitacím N.L., N.Š. a M.Š.. K dětem se choval profesionálně, ale s emocemi k nim to nepřeháněl. Když cvičil obžalovaný s dětmi tzv. Vojtovu metodu, tyto se od něho vracely klidné a spokojené, přestože z cvičení u kolegyně L.B., která cvičila tutéž metodu, se vracely na oddělení ubrečené a nenaladěné, což k této metodě patří. Vzhledem k tomu, že děti, o něž je na oddělení pečováno, jsou těžce postižené a musí nosit pleny, je hygiena velmi důležitá a z toho důvodu při přebalování má kontrolu a nikdy nezjistila nic, co by naznačovalo poranění dětí v anální nebo genitální oblasti.
22. Svědčce Z.V. (č. l. 218-219) jako matka obžalovaného uvedla, že zneužívání A.H. jejím synem nevěří. Tak, jak situaci sama vnímala, tak A. do posledních týdnů před rozchodem obžalovaného s její matkou vycházela s obžalovaným naprosto bezproblémově. Obžalovaný se s A. denně učil, v důsledku čehož se její školní prospěch zlepšil a jinak se jí věnoval. Pokud jde o vztah obžalovaného s M.H., tak postupně měla pocit, že tento vyhasíná, okolnosti jejich rozchodu před ní nikdy M.H. nekomentovala. Nikdy nebyla svědkem toho, že by se obžalovaný k A.H. choval jakkoli nevhodně.
23. Z úředních záznamů o podaném vysvětlení J.G. (č. l. 220-221), P.K. (č. l. 230-231), J.K. (č. l. 232-234), A.L. (č. l. 235-237), P.L. (č. l. 238-240), S.M. (č. l. 241-248), Z.S. (č. l. 251-253) a B.W. (č. l. 256-257) se podává popis mentálních i fyzických vývojových vad různého stupně a rozsahu dětí výše uvedených matek, jakož i obecný popis prostředí a činností prováděných v XXXXX, bez zjištění nějakých zjevných či méně zjevných důsledků na fyzickém či mentálním stavu jejich dětí v důsledku jednání obdobného tomu, pro které je obžalovaný trestně stíhán.

24. Z úředních záznamů o podaném vysvětlení K.O. (č. l. 249-250) a P.Š. (č. l. 254-255) se žádné podstatné okolnosti, které by mohly doplnit dokazování v této trestní věci, nepodávají.
25. Z výpovědi znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie (č. l. 1273-1274) se v souladu s písemně vypracovaným znaleckým posudkem (č. l. 594-612) podává, že obžalovaný M.V. trpí mnohočetnou poruchou sexuální preference typu fetišismu nohou a pedofilii. Uvedenou poruchou trpěl obžalovaný i v období, kdy se měl dopustit trestné činnosti jemu kladené za vinu. U obžalovaného nebyly zjištěny známky svědčící pro syndrom závislosti na návykových látkách včetně alkoholu a takové látky tedy neměly ani význam pro jednání, jehož se měl dopustit. Rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly v předmětném období plně zachovány, jeho ovládací schopnosti však byly sníženy podstatně v důsledku mnohočetné poruchy sexuální preference výše uvedeného typu. Z medicínského hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro riziko recidivy. Specializovanou léčbou nelze uvedenou poruchu sexuální preference vyléčit, avšak lze za nezbytné spolupráce léčené osoby snížit riziko recidivy parafilního jednání. U obžalovaného je indikováno uložení ochranného sexuologického léčení ve formě ústavní, neboť jedině ústavní léčba by díky intenzivní psychoterapii mohla u obžalovaného prolomit jeho obranné mechanismy a mohla by mu pomoci získat náhled na svoji sexualitu. Znalečce současně s ohledem na charakter popsané poruchy doporučuje uložení zákazu činnosti s dětmi jak profesní, tak volnočasové.
26. Ze znaleckého posudku v oboru elektronika, kybernetika a ekonomika (č. l. 615-666) se podávají výsledky zkoumání obsahu zde konkretizovaných fotoaparátů, počítačů, externích USB disků, CD, USB flash, tabletů a mobilních telefonů, přičemž došlo ke zpřístupnění a pořízení kopií dat v těchto uložených.
27. Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví gastroenterologie - proktologie (č. l. 822-843) se podává závěr, že vyšetřením pacientů J. J. a N.Š. nebylo prokázáno postižení sfinkterických funkcí a rovněž nedošlo k žádným změnám zdravotního stavu se vztahem k defekaci. Současný zdravotní stav pacientů je setrvalý, když se jedná o jedince trpící neurologickým postižením a mentální retardací. Fakt, že současný stav pacientů neodpovídá případným následkům jednání zachyceného na přiložené fotodokumentaci, však neznamená, že pacienti nebyli vystaveni neadekvátnímu jednání či praktikám v oblasti anorekta a nedošlo k jejich sexuálnímu zneužití, nicméně toto ze samotného vyšetření nevyplývá. Hodnocení případných trvalých následků je obtížné vzhledem k minimální spolupráci subjektů, obtížné vyšetřitelnosti a věku.
28. Z důkazů provedených ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1 trestního řádu je třeba zmínit zejména na č. l.
- 5-18 – protokol o ohledání místa činu,
  - 173-181 – fotodokumentace,
  - 191-199 – fotodokumentace,
  - 203-208 – fotodokumentace,
  - 264-276 – plánky a fotodokumentace,
  - 283-289 – protokol o provedení domovní prohlídky,
  - 296-306 – protokol o provedení prohlídky jiných prostor, pozemků, náčrtky a fotodokumentace,
  - 319-352 – protokol o provedení domovní prohlídky včetně fotodokumentace,
  - 369-392 – protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků včetně fotodokumentace,
  - 402-422 – protokoly o zajištění dat a ohledání dat,
  - 426-429 – odborné vyjádření,
  - 430-446 – protokol o ohledání dat,
  - 450-453 – protokoly o ohledání bitových kopií,
  - 454 – protokol o ohledání odňatých věcí,
  - 456-460 – protokol o ohledání položky,
  - 463 – protokol o ohledání dat,

- 464-467 – protokol o ohledání dat,
- 477-494 – protokol o ohledání zajištěných dat,
- 495-500 – úřední záznamy,
- 501-516 – protokol o ohledání dat, včetně příloh,
- 526 – protokol o zajištění dat,
- 528-534 – protokoly o ohledání dat,
- 536 – protokol o ohledání obsahu emailové schránky,
- 544-549 – protokol o vydání věcí, včetně fotodokumentace,
- 688-815 – znalecký posudek ústavu v oboru kriminalistika, odvětví zkoumání fotografií a fotografické techniky a odvětví analýza dat, zkoumání nosičů dat,
- 962-964 – doklady o pracovním poměru obžalovaného,
- 974-976 – sdělení k poškozené A.H.,
- 979-1002 – lékařské zprávy,
- 1031 – lékařská zpráva,
- 1032 – návrh,
- 1175-1178 – hodnocení obžalovaného.

29. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených v hlavním líčení a při jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu, včetně obhajoby obžalovaného, dospěl soud k následujícím závěrům.

Důkazní situace k bodu 1

30. Přestože obžalovaný uvedl, že obžaloba je ve všech bodech správná, konkrétně k tomuto bodu uvedl, že si skutečnost, že vlezl k A.H. do postele, vybavuje, avšak nevybavuje si již, co následovalo, ale nevyklučuje, že popis událostí, které následovaly tak, jak je uveden v obžalobě, je pravdivý. Pro vágnost výpovědi obžalovaného, který nežli skutek sám, doznává spíše možnost, že se události odvinuly tak, jak popisuje obžaloba, vycházel soud při popisu skutku zejména z výpovědi poškozené A.H., která popsala změnu chování obžalovaného k její osobě zhruba od léta 2008 tak, že tento o ní začal projevovat sexuální zájem opakovaně a v různých situacích, počínaje jejich společným koupáním ve vaně, dále líbáním na chatě u babičky, obtěžováním při hře v šachy a konče událostmi popsány pod tímto bodem, které jediné jako dostatečně důkazně podložené byly pojaty do obžaloby. Jsou-li obžalovaný a poškozená zajedno v tom ohledu, že obžalovaný skutečně přilehl do nohou poškozené, když tato ležela zakrytá peřinou v posteli, pak při popisu zbytku skutku pod bodem 1 vycházel soud výhradně z výpovědi poškozené, tedy v tom, že obžalovaný po přilehnutí do postele se tam popsáním způsobem dotýkal nohou, nejpravděpodobněji palcem od nohy jejího pohlaví, když o věrohodnosti výpovědi svědkyně nemá soud důvodné pochybnosti z následujících důvodů. Do značné míry totiž s výpovědí poškozené koresponduje výpověď její matky M.H., která popsala odtažitost její dcery, která se vůči obžalovanému začala projevovat asi od roku 2009 a přetrvávala až asi do března či dubna 2011, kdy v důsledku výtek, které vůči ní za z jejího pohledu neopodstatněné chování vůči obžalovanému použila, jí poškozená sdělila pravou příčinu její odtažitosti vůči obžalovanému. Přestože svědkyně M.H. popsala to, co se dozvěděla od dcery ohledně jednání obžalovaného jinak, nežli jak je ve skutku uvedeno, má soud přesto výpověď matky poškozené za důkaz významně doplňující výpověď poškozené, neboť je třeba mít na paměti, že jednání obžalovaného vůči poškozené v popisovaných ohledech se neodehrálo jediným způsobem, který našel následně svůj výraz v obžalobě a poté i v rozsudku, ale bylo mnohem pestřejší a dlouhodobější a to, co poškozená v důvěrném rozhovoru s matkou, navíc v pochopitelném citovém pohnutí této oznámila, soud chápe jako poškozenou náhodně vybranou ilustraci nevhodného jednání, kterého se obžalovaný vůči ní dlouhodobě dopouštěl a z pochopitelných důvodů za dané situace své matce nezačala popisovat celou historii nevhodného jednání obžalovaného vůči ní chronologicky. Značný důkazní význam má dále poznámka svědkyně M.H., že ve chvíli, kdy jí dcera popsala konkrétní způsob, jakým se vůči ní zachoval, tedy že jí jezdil palcem od nohy po noze až k rozkroku, věděla hned, že

dcera mluví pravdu, neboť stejné praktiky obžalovaný vůči ní používal v intimních situacích, kdy jí občas jel palcem od chodidla až do rozkroku a strkal jí tam palec, což svědkyně vysvětlila tím, že obžalovaný je „hodně na nohy“. Toto svědecké tvrzení je pak důkazně rámováno závěry znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, která uzavřela, že kromě pedofilie obžalovaný trpí poruchou sexuální preference typu fetišismu nohou. V souladu s výpovědí svědkyně M.H., jakož i poškozené je výpověď svědkyně E, B., která s časovým odstupem to, čeho se obžalovaný dopustil vůči poškozené, tedy že se dotýkal palcem nohy jejího genitálu, slyšela jak od M.H., tak od poškozené samé, která jí následně informaci doplnila tím, že jí to obžalovaný dělal opakovaně a že se vůči ní podobného jednání dopouštěl i ve vaně, ve které se s ní společně koupal. S tvrzením poškozené i svědkyně B. jsou v souladu fotografie zajištěné v rámci domovní prohlídky (č. l. 457-458). Obdobné svědectví, pokud jde o svěřování se matky poškozené ohledně tohoto tématu, vyplývá i z výpovědi svědkyně M.O..

31. Pokud obžalovaný naznačuje ve své výpovědi (stejně jako jeho manželka M.V., jeho matka Z.V. a svědkyně N.M.) možnou variantu, že oznámení jeho osoby v uvedeném smyslu může mít souvislost se mstivostí M.H., která s jejich následujícím rozchodem nebyla smířena a následně žádala nějaké finanční vyrovnání, neboť jinak bude obžalovaný litovat, pak takto nastíněné možnosti soud nevěří. Pokud by se tímto směrem úvahy M.H. skutečně ubíraly, tak měla na vybranou mnohem jednodušší způsob případné dehonestace obžalovaného tak, že by vykonstruovala příběh, který by se dotýkal pouze její osoby a nezatahovala by do svých plánů své vlastní nedospělé dítě, s vědomím psychických dopadů. Rovněž nelze opomenout, že popisované obtěžování nedospělého děvčete zapadá do profilu obžalovaného, který kromě výše uvedené sexuální poruchy trpí rovněž pedofilií, což v té době nevěděl pravděpodobně ani obžalovaný sám a tím spíše ani M.H. a zneužití takové informace v předmětném období není reálné. Rovněž je třeba si povšimnout časové návaznosti kroků, které vedly k trestnímu stíhání obžalovaného pro tento skutek tak, jak vyplývá ze sdělení sdružení SPONDEA (č. l. 974-976), z něhož se v souladu s výpovědí M.H. podává, že v dubnu 2011 jim bylo matkou poškozené jednání obžalovaného oznámeno, přičemž následovalo v období od 27. 4. 2011 do 7. 6. 2011 celkem pět osobních psychologických konzultací s poškozenou a dílem i s matkou poškozené, přičemž následně M.H. záležitost řešila při pohovorech se svým psychologem, jak vyplývá z lékařské zprávy na č. l. 1031, kam se dostavovala od června 2011 do března 2015, přičemž z této zprávy se podává, že teprve v dubnu 2019, kdy se M.H. dozvěděla poté, co byla kontaktována policií, že obžalovaný je prošetřován pro jednání obdobného charakteru, dospěla k závěru, že nešlo o jednotlivé selhání, ale pravděpodobně sérii podobných sexuálních kontaktů obžalovaného s její dcerou a klade si za vinu, že dceru účinně neochránila. Takový doslova váhavý a po mnoho let přetrvávající nedůsledný přístup matky poškozené k této problematice nespovídá o tom, co nepřímou naznačil obžalovaný, tedy že by trestní oznámení na jeho osobu mohlo být založeno na pomstě bývalé partnerky a nikoli na faktech, právě naopak. Rovněž tvrzení poškozené, podepřené i výpovědí svědkyně E, B., v tom smyslu, že nechtěla jednání obžalovaného oznamovat, protože se bála rozpadu rodiny, když obžalovaný je otcem jejího bratra V., nespovídá o účelovosti výpovědi poškozené, spíše o zdrženlivosti a přirozených obavách z důsledků takového oznámení. Že se tak nakonec stalo a po dlouhé době, se ohledně jednání obžalovaného svěřila své matce, pak bylo dílem delší dobu trvajícího napjatého vztahu mezi ní a matkou, která jí (neznaje skutečný stav věci) vyčítala špatné chování k obžalovanému a v momentě, kdy už neoprávněných výčitek bylo na poškozenou příliš, vyjevila pravdu.
32. Soud si je vědom, že z výše uvedených zpráv sdružení SPONDEA a ze zprávy psychologa matky poškozené rovněž výše zmíněné můžou vyplývat jiné úvahy o termínu, v němž se mohl obžalovaný popsaného skutku dopustit, nežli jak je tomu v bodě 1 tohoto rozsudku, když tyto důkazy navozují dojem, že k událostem došlo spíše v roce 2010, avšak při vědomí, že jediným přímým důkazem v tomto ohledu je výpověď poškozené učiněná řádně a po poučení před orgány činnými v trestním řízení, vycházel soud právě z této, přičemž nelze pominout sled událostí tak, jak tyto ve své

výpovědi poškozená popisuje a tyto současně zasazuje do širšího časového rámce vymezeného důležitými událostmi v životě poškozené tak, že počátek svého zneužívání obžalovaným vymeziла obdobím léta 2008 a aniž by dokázala jednání obžalovaného vymežit přesněji, je si jista tím, že nevhodné chování obžalovaného vůči ní se uklidnilo a skončilo narozením jejího bratra V., neboť obžalovanému se zúžil prostor pro popisované jednání tím, že s jejich společným synem V.V. počala trávit jeho tehdejší partnerka M.H. doma naprostou většinu času. Datum narození bratra poškozené, tedy V.V., je pak 31. 7. 2008 (č. l. 1032) a lze tak uzavřít, že souhrn jednání vykazujícího znaky pohlavního zneužívání, jehož se obžalovaný vůči poškozené dopouštěl, se odehrával v řádu několika týdnů či měsíců léta 2008 a byl ukončen datem 31. 7. 2008, přičemž jedinou výsečí tohoto jednání, důkazně řádně podloženou, je onen žalovaný skutek, který našel výraz pod bodem 1 tohoto rozsudku, když ve zbytku jednání obžalovaného se poškozená, její matka, případně svědkyně B. ne zcela shodují. To bylo zřejmě také důvodem, proč pro zbývající jednání obžalovaný trestně stíhán není. Pokud pak je skutek v obžalobě vymezen létem 2010, tedy o dva roky později, nežli jak tento byl ustálen výrokem soudu, pak ani takový značný časový posun nebrání závěru, že jednota skutku zůstává zachována, když v ostatních ukazatelích, které se podařilo prokázat, zůstal skutek ve shodě s obžalobou.

33. Pokud do žalovaného skutku nebylo zahrnuto jednání spočívající v tom, že „poté jí roztáhnul nohy, lehnul si mezi ně, odhrnul kalhotky na stranu a prstem ji osahával na obnaženém přirození a následně, přestože mu poškozená sdělila, že se jí to nelíbí, začal jí jazykem dráždit na přirození“, pak se tak stalo z toho důvodu, že ani z výpovědi poškozené, natož pak z jakéhokoli jiného důkazu se takové závěry nepodávají, a pokud jde o naznačovaný orální styk, jehož se vůči poškozené obžalovaný měl dopustit, pak poškozená v tomto směru vyslovila pouhou úvahu, když měla tento pocit, ale jak dodala, nic z toho neviděla, neboť se to dělo pod peřinou.

Důkazní situace k bodům 2, 3, 4, 5

34. Obžalovaný v případech popsaných pod uvedenými body svou vinu doznal, když uvedl, že v říjnu nebo v listopadu 2018 skutečně ve své ordinaci XXXXX na ulici XXXX vyfotil svým mobilním telefonem několik fotografií nahých dětí. Pokud jde o chlapce, uvedl obžalovaný, že je pravdou, že asi osahával jeho penis, ale nepamatuje si to, neboť to vytěsnil a činil tak pouze pro účely pořízení fotografie, neboť ho to nikterak nevzrušovalo. Pokud jde o děvče, domnívá se, že šlo o N.Š., avšak v tomto případě nedošlo ke kontaktu jeho penisu s dítětem, vevnitř nebyl, to může vyloučit. Když děti fotil, neležely jen na zádech, ale i na břiše nebo na boku. Z protokolu o ohledání dat zajištěných z mobilního telefonu obžalovaného (č. l. 430-443) se podává fotodokumentace, kterou obžalovaný ve výše uvedených souvislostech pořizoval svým mobilním telefonem, a zde z obrázků č. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 se podávají fotografie pořízené obžalovaným tak, jak o těchto vypověděl. Z těchto se mj. podává osahávání obnaženého penisu M.Š. (obrázek č. 3 a 38), dále zasunování prstu ruky v chirurgické rukavici do análního otvoru N.Š. (obrázek č. 9 a 33) a zasunování svého ztopořeného penisu do análního otvoru N.Š. v pozici zezadu (obrázek č. 12, 14) a zepředu (obrázek č. 10 a 34). Potvrzení výpovědi obžalovaného, který uvedl, že fotografie pořizoval ve své ordinaci na XXXXX, se podává z úředního záznamu na č. l. 444-446, když z fotodokumentace k úřednímu záznamu přiložené se podává, že fotografie byly zjevně pořízeny skutečně v ordinaci obžalovaného, a to s ohledem na nezaměnitelný charakter nejbližšího okolí, v němž se děti nacházely, konkrétně deky, na které ležely. Z protokolu o vydání věcí (č. l. 544-549) se pak podává vydání tří kusů předmětných světle šedých dek s tmavě šedými pruhy a tmavě zelenými prvky, které byly užívány pracovníky XXXXX na XXXXX tak, jak jsou tyto zobrazeny na fotografii č. 10 předmětného materiálu. Ztotožnění těla M.Š., oblečeného do modrých chlapeckých trenýrek s černým pasem tak, jak tohoto zachytil obžalovaný svým mobilním telefonem v rámci obrázku č. 2 na č. l. 434, se pak podává z fotografické dokumentace a úředního záznamu na č. l. 580-582, kdy fotografií zachycené trenýrky vydala babička poškozeného. Totožnost části těla N.Š., zobrazené v rámci mobilního telefonu obžalovaného tak, jak se podává

z obrázku č. 32 a 36 fotodokumentace, protokolu o ohledání dat (č. l. 430-443) je potvrzena protokolem o vydání věci a fotodokumentací na č. l. 585-588, kdy matka poškozené vydala šedé dětské body s růžovým lemem náležející poškozené, které tato užívala.

35. Pokud obžalovaný v rámci své výpovědi odůvodnil pořizování výše uvedených fotografií poškozené N.Š. a M.Š. tím, že na něho naléhala neznámá osoba prostřednictvím emailu, aby pořídil podobné fotografie a zaslal je výměnou za nezávadné fotografie dětských nohou, které obžalovaný potřeboval pro zdokonalování se ve svém oboru a dále tím, že tato osoba rovněž tvrdila, že si následně fotografie dotvoří formou fotomontáže pro své účely a on podlehl a fotografie pořídil, avšak v případě poškozené N.Š. do jejího análního otvoru nepronikl, pouze to naznačoval, a to, co je z fotek patrné, je tedy zřejmě výsledkem fotomontáže, pak ze znaleckého posudku v oboru kriminalistika, odvětví zkoumání fotografií a fotografické techniky a odvětví analýza dat, zkoumání nosičů dat (č. l. 688-815) se podává konkrétně v odpovědi na otázku č. 4 (č. l. 801), že provedenou analýzou a následným zkoumáním předložených obrazových souborů bylo zjištěno, že všechny obrazové soubory předložené ke zkoumání s nejvyšší mírou pravděpodobnosti jsou věrnými zobrazeními s nemanipulovaným vnímáním reálného světa, tedy věrným zobrazením skutečnosti. V posuzovaných obrazových souborech nebyly detekovány žádné oblasti, které by na základě rozdílných vlastností a charakteristik pocházely z jiného zdroje, než původní obrazový soubor. V některých obrazových souborech byly nalezeny stopy po provedení základních úprav s využitím grafického editoru, jakými mohou být např. kolorování, různé formy editace, případně kombinace metod využívající základní bodové a lineární geometrické transformace v rámci původní obrazové informace. Výše uvedeným znaleckým posudkem je tak obhajoba obžalovaného v tomto bodu vyvrácena, neboť nalezené stopy kolorování, různé formy editace, případně kombinace metod využívajících základní bodové a lineární geometrické transformace jsou úpravami nepodstatnými, které nic nemění na závěru, že fotografie, které přechovával obžalovaný v rámci svého mobilního telefonu a které také on osobně pořídil, jsou fotografiemi originálními, bez jakékoliv podstatné úpravy, jinými slovy zobrazují jednoznačně průnik ztopořeného penisu obžalovaného M.V. do análního otvoru N.Š..
36. Z výpovědi babičky poškozeného M.Š., svědkyně O.Š. a z výpovědi matky poškozené N.Š., svědkyně J.Š. se pak podává, že obě děti trpěly v předmětném období psychomotorickým opožděním ve vývoji, přičemž nezbytnou rehabilitaci s tímto postižením spjatou děti absolvovaly v XXXXX v XXXXX. Z lékařských zpráv (č. l. 980-1002) se podává podrobný rozbor zdravotního postižení uvedených dětí tak, že poškozený M.Š. trpí psychomotorickou retardací, aktuálně vývojově na úrovni II. až III. trimenonu, jedná se o kvadruplegika a poškozená N.Š. trpí těžkou retardací psychomotorického vývoje na úrovni 10. až 12. měsíce. Děti nemluví, nekomunikují, nejsou schopny popsat situaci, vypovídat, vnímat ani reprodukovat.
37. Svědkyně L.B. a M. Š. jako pracovnice XXXXX uvedly, že mezi děti s nejvyšším stupněm mentálního a fyzického postižení patřily mj. i N.Š. a M.Š., které si obžalovaný brával pro účely cvičení tzv. Vojtovou metodou, avšak k trestné činnosti obžalovaného žádné poznatky nemají.
38. Obsah úředních záznamů o podaném vysvětlení J.G., P.K., J.K., A.L., P.L., S.M., Z.S. a B.W. podává bližší popis charakteru péče XXXXX o děti trpící mentálními a fyzickými vývojovými vadami různého stupně.
39. Za situace, kdy poškození pod body 2-5 nebyly schopni s ohledem na svůj věk a mentální retardaci vypovídat, vycházel soud z výše uvedených důkazů, které samy o sobě postačují k seznání viny jednáním obžalovaného pod výše uvedenými body, když tento doznal, že fotografie poškozených M.Š. a N.Š., popsané pod body 3-4, pořídil svým mobilním telefonem, a že je na nich zobrazen on a předmětní poškození a rovněž s ohledem na závěry znaleckého posudku vylučujícího obhajobu obžalovaného, že s fotografiemi bylo v podstatných ohledech jakýmkoli způsobem manipulováno,

lze uzavřít, že jednání popsaného pod uvedenými body se obžalovaný bez důvodných pochybností skutečně dopustil.

Důkazní situace k bodu 6

40. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že popsané obrazové soubory v uvedených zařízeních skutečně přechovával, avšak nevěděl o tom, neboť přestože mu přicházely emaily s nabídkami a přílohami, o kterých je zde řeč, přesto se tyto snažil mazat, a přestože takto postupoval, přílohy se zřejmě bez jeho vědomí rozbaly do počítače a přes cloudové úložiště i do dalších zařízení s tím spojených. Obě adresy, tedy XXXXX a XXXXX založil skutečně on asi v říjnu 2018 a tyto jako jediný užíval. Pokud jde o konkretizaci obrazových souborů zobrazujících dětskou pornografii, tak v pracovním stolním počítači obžalovaného v XXXXX bylo na pevném disku zn. Patriot Blast Serial ATA nalezeno celkem 9 obrazových souborů s touto tematikou, tak jak se podává z protokolu o ohledání dat na č. l. 406-411, přičemž oproti obžalobě poslední ze zde zaznamenaných fotografií na č. l. 410 vpravo soud jako pornografické dílo nevyhodnotil. Pokud jde o notebook zn. Fujitsu Siemens A532 náležející obžalovanému, pak v tomto bylo nalezeno osm obrazových souborů znázorňujících pornografické dílo, které zobrazuje dítě, tak jak vyplývá z protokolu o ohledání dat (č. l. 418-422). Pokud jde o emailovou schránku XXXXX, tak v této bylo zajištěno sedm obrazových souborů zobrazujících pornografické dílo, které zobrazuje dítě, jak se podává z protokolu o ohledání uvedené emailové schránky (č. l. 477-494), konkrétně z fotografií na č. l. 481, 482, 488 a 489 (nikoli verte). Pokud jde o obsah emailové schránky XXXXX, tak z tohoto bylo extrahováno celkem devět obrazových souborů zobrazujících fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě, tak jak vyplývá z protokolu o ohledání dat obsahu této emailové schránky (č. l. 501-516), konkrétně se jedná o fotografie na č. l. 509, 512 (horní fotografie), 513, 514 a 515 (nikoli verte) a konečně pokud jde o cloudové úložiště google, pak nález celkem devíti obrazových souborů zobrazujících pornografické dílo, které zobrazuje dítě, se podává z protokolu o ohledání dat na č. l. 530-534, tedy konkrétně z fotografií na č. l. 533-534.
41. Pokud obžalovaný argumentuje tím, že nerozporuje, že by v uvedených médiích výše zmíněných, se kterými nakládal výhradně on, byla nalezena fotografická pornografická díla zobrazující dítě, avšak pokud se tak stalo, stalo se tak na jeho vůli nezávisle, neboť se tak stalo omylem způsobem výše popsaným, pak takové obhajobě soud neuvěřil, neboť je třeba dát pornografický obsah emailových schránek, notebooku a stolního počítače, s nimiž obžalovaný nakládal, do přímé souvislosti s jeho výpovědí, kterou odůvodnil pořizování fotografií popsaných pod body 4, 5 tohoto rozsudku, kdy konkrétně uvedl, že navázal nesprávnou konverzaci s nesprávnými lidmi přes email a přes aplikaci v mobilním telefonu a začaly mu přicházet emaily s nabídkami a přílohami, které mohly obsahovat fotografie pornografického charakteru, které však dále nepřeposílal a mazal je, a dále že podlehl přání onoho člověka, který chtěl, aby vyfotil sebe a část těla těch dětí, s tím, že to následně upraví a poté, co mu přišly fotografie nazpět, domníval se, že byly skutečně poupravěny, neboť z těchto bylo zjevné, že jde o anální soulož dospělé osoby s dítětem. Z těchto částí výpovědi obžalovaného je zcela zjevná svobodná vůle obžalovaného komunikovat výše uvedenou formou s osobami pedofilně zaměřenými, což také činil, a dá-li se to tak nazvat, v podstatě s těmito obchodovat s fotografiemi, které zobrazují témata, jež jsou předmětem zájmu té či oné strany, a pokud neváhal protistraně zasílat fotografie popsané pod body 4, 5 tohoto rozsudku, zobrazující anální soulož a jiný způsob zneužívání velmi malých dětí, pak zcela zjevně mohl očekávat na oplátku fotografie s podobnou tematikou, jakých se mu také dostalo, a pokud tvrdí, že tyto vůbec v rámci příloh nerozbaloval a mazal, pak z opaku usvědčuje sám sebe, když rozbalil a shlédl přinejmenším, jak sám tvrdí, fotografii zobrazující anální soulož dospělé osoby s dítětem, přičemž jak bylo výše prokázáno, nejedná se o fotomontáž, nýbrž o skutečnou soulož obžalovaného s poškozeným M.Š.. Fakt, že se popsané fotografie na výše konkretizovaných médiích vůbec objevily a zůstaly zde uloženy, tedy nelze přičíst za vinu nikomu jinému nežli obžalovanému samému.

Právní kvalifikace

42. Vzhledem k tomu, že v mezidobí od spáchání trestného činu popsané pod bodem 1 tohoto rozsudku do doby vyhlášení rozsudku došlo ke změně zákona, soud při řešení časové působnosti posuzoval, který zákon (tedy zda ten v době spáchání činu nebo v době pozdější) je pro obžalovaného příznivější. Při řešení otázky právní kvalifikace jednání prokazaného obžalovanému pod tímto bodem vzal soud v úvahu znění původního trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů, jakož i existenci nového trestního zákoníku, tedy zákona č. 40/2009 Sb., účinného od 1. 1. 2010, a to s ohledem na znění § 2 odst. 1 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 trestního zákoníku, kdy trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán a podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Rozhodujícím kritériem pro posouzení této otázky je celkový výsledek z hlediska trestnosti, jehož by bylo při aplikaci toho či onoho zákona dosaženo, s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem konkrétního případu.
43. Soud zvážil jednotlivé soubory trestně právních norem, které při posouzení činu jako trestného a uložení trestu přicházely v úvahu, a předně konstatuje, že s ohledem na právní kvalifikaci jednání obžalovanému prokazaného pod tímto bodem není na místě konstatovat promlčení trestního stíhání podle § 67 trestního zákona či promlčení trestní odpovědnosti podle § 34 trestního zákoníku. Pro takový závěr vzal soud v úvahu délku promlčecí doby podle závažnosti, vyjádřenou druhem a výší trestu v zákonné trestní sazbě za konkrétní trestný čin, jakož i případné důvody pro stavění a přerušování promlčecí doby s výše uvedeným závěrem. Při vědomí všeho výše uvedeného dospěl soud k závěru, že podřazení jednání obžalovaného popsaného pod bodem 1 tohoto rozsudku pod ustanovení § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku není pro obžalovaného příznivější a je tedy na místě posuzovat jeho jednání pod bodem 1 tohoto rozsudku podle § 242 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., když nový trestní zákoník pro obžalovaného přísněji upravuje promlčecí dobu, když tuto prodlužuje z 12 let na 15 let a současně zavádí nově dobu, která se do promlčení nezapočítává, konkrétně dobu, po kterou byla oběť trestného činu uvedeného v hlavě III., zvláštní části zákoníku, mladší 18 let. Při vědomí, že druh a výše trestu v zákonné trestní sazbě za trestný čin popsaný pod ustanovením § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a podle § 242 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. zůstala nezměněna, tak bylo formálním pochybením nalézacího soudu, který kvalifikoval skutek popsaný pod bodem 1 tohoto rozsudku podle nového trestního zákoníku, přičemž správně měl být tento kvalifikován podle § 242 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., nicméně toto pochybení nemělo pro obžalovaného ani nejmenší praktický negativní dopad.
44. Pro účely doplnění závěrů výše uvedených v tom smyslu, že nedošlo k promlčení trestní odpovědnosti obžalovaného, je potřeba upřesnit termín spáchání skutku pod bodem 1 tohoto rozsudku uvedeného, kdy formulací „přesně nezjištěného dne předcházejícího 31. 7. 2008“ má soud s ohledem na výpověď poškozené výše popsanou za to, že do tohoto období lze ještě pojmout maximálně květen či červen roku 2008 a při tomto vědomí pak od spáchání skutku do zahájení trestního stíhání (29. 5. 2019) neuběhlo více nežli 11 let a závěry výše zmíněné tedy zůstávají nezměněny.
45. Podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku se zločinu pohlavního zneužití dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije. Jak patrně ze zákonné definice, lze se pohlavního zneužití dítěte mladšího patnácti let dopustit formou soulože či jiným způsobem pohlavního zneužití. Za soulož je třeba pokládat byť jen částečné spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný způsob pohlavního zneužití se považují jak intenzivnější zásahy do pohlavní sféry poškozených, jako např. orální pohlavní styk, tak zásahy méně intenzivní, jako je ohmatávání prsou nebo pohlavních orgánů, líbání přirození apod., které směřují k sexuálnímu vzrušení pachatele. Právě osahávání poškozené A.H. na přirození v daném případě nohou, naplňuje znak jiného způsobu pohlavního zneužití.

46. Podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku se uvedeného zločinu dopustí ten, kdo spáchá takový čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu. Věk poškozené A.H., nar. XXXXX, obžalovaný dobře znal a bylo mu tedy zřejmé, že v předmětném období nedosáhla ještě ani věku deseti let, neboť s poškozenou a s její matkou žili dlouhodobě ve společné domácnosti. Z pohledu poškozené pak obžalovaný byl nepochybně osobou, která na obžalovaném byla závislá, neboť jako dlouhodobý partner její matky byl svým způsobem v pozici jejího otce, učil se s ní, staral se o ni, hrál si s ní, naplňoval její potřeby a finančně se o ni staral a této závislosti dítěte a uvedeného postavení a z nich vyplývající důvěryhodnosti a vlivu zneužil.
47. Podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se zločinu znásilnění dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. I v tomto případě lze trestný čin spáchat dvěma způsoby, tedy buď násilím, nebo pohrůžkou násilí, nebo pohrůžkou jiné těžké újmy, anebo ve smyslu aliny druhé, zneužitím bezbrannosti jiného. Ve stavu bezbrannosti se nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázali situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá např. u osob trpících duševní chorobou, pro níž nechápou význam pachatelova jednání, anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku. Oba poškození nezletilí uvedení pod body 2 a 3 tohoto rozsudku, tedy M.Š., nar. XXXXX a N.Š., nar. XXXXX, pak jsou a v předmětném období i byli osobami trpícími těžkou psychomotorickou retardací, která vylučovala jejich účinnou obranu, když podrobně jsou psychické i tělesné limity poškozených zjevné z lékařské dokumentace na č. l. 979-1002. Pohlavní styk ve svém základním vymezení je pak reprezentován rovněž mj. i osaháváním genitálií muže nebo ženy, jak se stalo v případě poškozeného M.Š..
48. Podle § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se uvedeného zločinu dopustí ten, kdo se popsaného jednání dopustí souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží je nepochybně anální pohlavní styk, jak se stalo v případě poškozené N.Š..
49. Podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku se uvedeného zločinu dopustí ten, kdo spáchá popsané jednání na dítěti mladším patnácti let. Věk N.Š. (XXXXX) a M.Š. (XXXXX) byl obžalovanému nepochybně dobře znám z lékařské dokumentace dětí, kterou měl k dispozici a že jde v obou případech o děti mladší patnácti let, mu pak navíc muselo být zřejmé prostým pohledem.
50. Podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku se přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dopustí ten, kdo přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem. Z výše rozepsaných odborných vyjádření se podává, že v mobilním telefonu obžalovaného se fotografie poškozených N.Š. a M.Š., které obžalovaný pořizoval v průběhu sexuálních aktivit s poškozenými výše zmíněnými, nacházely a že zobrazeny jsou v daném případě děti v zákonném slova smyslu, bylo rozebráno výše. Z odborných vyjádření výše rozepsaných se dále podává nález fotografií pornografického charakteru zobrazujících děti, a to v emailových schránkách, cloudovém úložišti, notebooku a stolním počítači, tak jak jsou konkretizovány pod bodem 6 tohoto rozsudku, přičemž obžalovaný se vyjádřil ke způsobu, jakým se tam z jeho pohledu ocitly a jak je rozebráno v odůvodnění pod bodem 6, je i takový způsob obstarání a přechovávání fotografických pornografických děl způsobitelným k trestní odpovědnosti. Podle § 126 trestního zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší 18 let, pokud není trestním zákonem stanoveno jinak. Že osoby zachycené na médiích popsaných pod bodem 6 tohoto rozsudku splňují takový zákonný požadavek, je zcela zjevné a toto muselo být tedy zřejmé i obžalovanému. Pokud obžaloba kvalifikovala jednání obžalovaného i podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku (body 4, 5), pak dle názoru soudu je souběh

takového přečinu s přečinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku vyloučen, neboť se jedná v podstatě o totožnou činnost a přednost tak získává kvalifikace přísnější, tedy podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, avšak pokud obžalovaný s vyrobeným pornografickým dílem dále nakládal tak, že jej přechovával, pak jde z pohledu soudu o souběh přečinů podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku a § 193 odst. 1 trestního zákoníku.

51. Podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku se přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie dopustí ten, kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede nebo zneužije dítě k výrobě pornografického díla nebo kořistí z účasti dítěte na takovém pornografickém díle a tím, že obžalovaný fotograficky dokumentoval svoji trestnou činnost popsanou pod body 2 a 3 tohoto rozsudku, kdy zneužíval bezbrannosti poškozené N.Š. a poškozeného M.Š. k pohlavnímu styku, se tedy současně dopouštěl uvedeného přečinu. Přechováváním se rozumí jakýkoli způsob držení dětské pornografie, přičemž na délce přechovávání nezáleží. Není přitom ani nutné, aby měl pachatel dětskou pornografii přímo u sebe, ale plně postačí, že ji má ve své moci, např. uloženou v emailové poště, která je uložena na serveru internetového poskytovatele služeb, jak je tomu v daném případě.
52. Podle § 13 odst. 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za trestný čin třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti. Trestné činy pohlavního zneužití podle § 187 trestního zákoníku, znásilnění podle § 185 trestního zákoníku, výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 trestního zákoníku a zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 trestního zákoníku jsou trestnými činy úmyslnými, přičemž podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, jednal-li pachatel v úmyslu přímém, jak je tomu ve všech posuzovaných případech. Výjimku tvoří přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 6, kdy u obžalovaného soud dovozuje přinejmenším úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť s ohledem na okolnosti, které vedly k tomu důsledku, že na médiích popsaných pod bodem 6 tohoto rozsudku byly předmětné fotografie nalezeny, tak jak tyto popsal obžalovaný, je zjevné, že tento věděl, že svým jednáním může porušení nebo ohrožení zákona v uvedeném smyslu způsobit a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.
53. Podle § 116 trestního zákoníku se pokračování v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují být i v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou splněny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Takové závěry lze plně aplikovat na trestnou činnost obžalovaného popsanou pod body 2 a 3, kvalifikovanou podle § 185 trestního zákoníku a v případě trestné činnosti popsané pod body 4, 5, 6, kvalifikované podle § 192 trestního zákoníku a konečně i trestné činnosti pod body 4, 5, kvalifikované podle § 193 trestního zákoníku. Objektem trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 trestního zákoníku je mravní a tělesný vývoj, přičemž ochrana se poskytuje všem osobám mladším patnácti let před jakýmkoliv útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost. Objektem trestného činu znásilnění podle § 185 trestního zákoníku je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku je kterýkoliv člověk, přičemž nezávisí na věku osoby. Okolnost, že je trestný čin spáchán souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, anebo že je spáchán na dítěti mladším patnácti let tak odůvodňuje použití vyšší trestní sazby. Objektem trestného činu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 trestního zákoníku je zájem společnosti na ochraně mravního vývoje dětí a ochraně před jejich sexuálním zneužíváním a objektem trestného činu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 trestního zákoníku je zájem společnosti na ochraně dětí před sexuálním zneužíváním, zájem na řádném mravním a citovém vývoji dětí, ale i svoboda rozhodování. Subjektem je v daném případě obžalovaný sám jakožto osoba splňující podmínku § 25 trestního zákoníku (dostatečný věk) v době spáchání trestné činnosti a rovněž tak podmínku přičetnosti vyjádřenou § 26 a § 27 trestního zákoníku, když

znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie zjistila, že rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly v předmětném období plně zachovány a přestože ovládací schopnosti byly sníženy podstatně v důsledku mnohočetné poruchy sexuální preference, neblížily se hranici vymizení. Rovněž subjektivní stránka spáchaných trestných činů je popsána výše, včetně nejvýznamnějšího znaku týkajícího se psychiky obžalovaného, jímž je zavinění. Objektivní stránka uvedených trestných činů zůstává nezpochybněna, neboť jednání obžalovaného vyjádřené výrokem tohoto rozsudku bylo plně ozřejmeno, následek, k němuž jednání obžalovaného směřovalo, je rovněž popsán a příčinný vztah mezi jednáním a následkem, k němuž toto směřovalo, byl rovněž prokázán. Motivem jednání obžalovaného je ve všech případech jeho zájem na vlastním sexuálním uspokojení bez ohledu na věk poškozených a též nezávisle na jejich vůli. Jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku pak obžalovaný M.V. naplnil po subjektivní i objektivní stránce veškeré zákonné znaky zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku (v bodě 1), pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 2) a podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 3), dále pokračujícího přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku (v bodech 4, 5, 6) a pokračujícího přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku (v bodech 4, 5).

Výrok o trestu

54. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry u obžalovaného přihlédl soud k ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku.
55. Obžalovaný M.V. v minulosti nebyl soudně trestán a nebyl ani stíhán přestupkově. Tuto skutečnost soud vyhodnotil jako okolnost polehčující podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Další polehčující okolnost podle § 41 písm. l) trestního zákoníku přiznal soud obžalovanému dílem za jeho částečné napomáhání při objasňování trestné činnosti, a to v míře odpovídající jeho doznání ke skutkům pod body 4, 5, 6, když jeho vyjádření k míře jeho viny pod body 1, 2, 3 za plné doznání chápat nelze. Naopak jako okolnost přitěžující vyhodnotil soud skutečnost, že veškerou trestnou činnost páchal obžalovaný s rozmyslem (§ 42 písm. a/ trestního zákoníku), dále ve vztahu k poškozeným N.Š. a M.Š. zákeřně, když zneužíval absolutní moci, kterou měl v době vymezené pro jejich rehabilitaci ve své ordinaci, a to bez jakéhokoli dozoru (§ 42 písm. c/ trestního zákoníku), dále to, že využíval bezbrannosti těchto dvou poškozených (§ 42 písm. d/ trestního zákoníku), dále to, že zneužil k trestné činnosti svého zaměstnání fyzioterapeuta (§ 42 písm. f/ trestního zákoníku), to, že se dopustil trestné činnosti na více osobách (§ 42 písm. m/ trestního zákoníku) a konečně i skutečnost, že se obžalovaný dopustil vícero trestných činů (§ 42 písm. n/ trestního zákoníku). Zvláštní pozornosti zaslouží specifické okolnosti, za nichž prováděl obžalovaný výběr poškozených pod body 2, 3 tohoto rozsudku, jenž byl příslibem téměř absolutní beztrestnosti jeho jednání, a to s ohledem na věk a těžké psychomotorické potíže obou poškozených, jimiž trpěli a které znemožňovaly to, aby se byť jen následně o své otřesné zkušenosti podělili se svými rodiči a nebýt výrazu vrcholné bezstarostnosti obžalovaného, který si konspirativních okolností, které si pro páchaní trestné činnosti vytvořil, byl dobře vědom, tedy skutečnosti, že si pořizoval fotografický záznam své činnosti, který se nakonec obrátil proti němu, nebyla reálná šance jeho trestnou činnost odhalit a této se mohl dopouštět i nadále. Na druhé straně nelze ani přehlédnout, že obžalovaný je pod bodem 1 trestán za skutek, jenž byl spáchán před přibližně 12 lety, ale zejména bylo třeba přihlédnout ke skutečnosti vyplývající ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, tedy k tomu, že obžalovaný v předmětném období trpěl mnohočetnou poruchou sexuální preference typu fetišismu nohou a pedofilii, v důsledku čehož byly jeho ovládací schopnosti podstatně sníženy. Všechny uvedené přitěžující a polehčující okolnosti výše zmíněné vedly soud k závěru, že při trestní sazbě 5-12 let, se kterou počítá trestný čin nejprísněji trestný (§ 185 odst. 3 trestního zákoníku), je trest mírně pod polovinou zákonné trestní sazby trestem adekvátním. S ohledem na současně ukládané ochranné léčení sexuologické

ve formě ústavní ve smyslu závěrů znaleckého posudku výše zmíněného, pak byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen ve smyslu moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku do věznice s ostrahou, přestože za jiných okolností by bylo tohoto třeba pro výkon trestu zařadit podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť v mírnějším typu věznice bude možno vykonávat ochranné léčení obžalovaného s menšími překážkami. Vzhledem k tomu, že obžalovaný použil svůj mobilní telefon a svůj notebook jako nástroje trestné činnosti, byly splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci v obou případech. S ohledem na doporučení znalkyně pak byl obžalovanému rovněž ukládán trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání či funkcí spojených s výkonem práce s dětmi do 12 let, a to na dobu maximální. Věk dětí, s nimiž se obžalovanému činnost zakazuje, byl zvolen s ohledem na vyjádření znalkyně v tom smyslu, že osoby trpící mnohočetnou poruchou sexuální preference výše uvedeného typu jako obžalovaný, jsou nebezpeční dětem prepubertálním, což jsou v případě dívek osoby mezi 9 a 10 rokem věku, přičemž u chlapců je to o dva roky později. S ohledem na vyjádření obžalovaného v tom smyslu, že stolní počítač, v rámci kterého rovněž přechovával dětskou pornografii, není jeho majetkem, došlo ve smyslu ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k uložení ochranného opatření, tedy zabránění věci, když s ohledem na obsah počítače lze uzavřít, že tato věc ohrožuje bezpečnost společnosti.

56. Poškozená A.H. se prostřednictvím své zmocněnkyně připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy a nákladů potřebných k účelnému uplatnění tohoto nároku (č. l. 1206-1207) s tím, že obžalovaný jednáním, kterého se vůči ní dopustil, zasáhl do přirozených práv poškozené, zejména do práva na život a důstojnost člověka a jeho zdraví a vzniká mu tak povinnost nahradit poškozené nemajetkovou újmu, a to formou náhrady za ztížení společenského uplatnění a odčinění duševních útrap, které poškozené způsobil. Ačkoli obžalovaný poškozené nezpůsobil viditelná tělesná zranění, o to víc jednání obžalovaného na poškozené zanechalo bolest psychickou. Poškozená má velký problém navázat intimnější vztah s muži, velmi dlouho se vyhýbala vyšetření na gynekologii a obecně lze konstatovat, že v oblasti mezilidských, eroticko-sexuálních vztahů je její zdravý vývoj trvale narušen. V době, kdy se o jednání obžalovaného začaly zajímat orgány činné v trestním řízení, se poškozená psychicky zhroutila, což mělo vliv i na její partnerský vztah, neboť se poškozená s tehdejším partnerem rozešla. Poškozené se postupně vrací jednotlivé vzpomínky, prožívá trýzeň, strach a negativně vnímá stres. Vzhledem k tomu, že jde v daném případě o nevratný proces, který poškozené brání možnosti seberealizace v budoucnu zejména ve sféře osobního, ale patrně i pracovního života, lze konstatovat, že takto popsaným poškozením psychického zdraví poškozené vznikla této překážka lepší budoucnosti. Ve vztahu ke konkrétnímu rozsahu způsobených duševních útrap, ztížení společenského uplatnění a výši zadostiučinění, které poškozená žádá, nechala tato zpracovat znalecký posudek v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, stanovení nemateriální újmy na zdraví (č. l. 1256-1269), ze kterého se podává, že z diagnóz, které přicházejí pro odškodnění psychické bolesti poškozené v úvahu, lze uvést především stavy reaktivní z kapitoly úzkostných poruch a reakcí na závažný stres především pod kódem F43.0 (akutní reakce na stres) a F43.1 (posttraumatická stresová porucha) a F43.2 (poruchy přizpůsobení). Tuto položku tak lze ohodnotit formou porovnání s položkou obdobnou, což je položka T794 (traumatický šok) s bodovým hodnocením 200 bodů. Dále znalec vyhodnotil tělesné bolestné za poranění močového měchýře – kontuze (S3720) 50 body a dále s ohledem na skutečnost, že se projevují psychosomatické vlivy v různých oblastech, získává poškozená za ztížené společenské uplatnění 751 745 Kč.
57. Na tomto místě je třeba vyjádřit přesvědčení soudu, že nemá nejmenších pochybností o tom, že jednání, jehož se obžalovaný vůči poškozené prokazatelně dopustil (bod 1), s největší pravděpodobností tuto v jejím následném životě negativně ovlivnilo zejména v oblasti její psychiky. Jinou věcí pak je toto negativní ovlivnění přesně pojmenovat a pokusit se co nejpřesněji kvantifikovat vzniklou škodu. V daném případě nejde jen o skutečnost, že skutek, jenž se negativně podepsal na životě poškozené, se odehrál před více než deseti lety, nýbrž i fakt, že k přesnému

vyhodnocení míry požadovaného bolestného a ztíženého společenského uplatnění je prostor vymezený k řešení této otázky v trestním řízení zcela nedostatečný. Pokud jde o bolestné hodnocené jako poranění močového měchýře – kontuze (50 bodů), pak oprávněnost takového nároku by měla vyplývat z lékařských zpráv na č. l. 1216-1224, které pocházejí z roku 2011 a z nichž se podává mj. svalová disfunkce močového měchýře, avšak je třeba konstatovat, že z těchto zpráv ani ze znaleckého posudku není zcela zřejmé, zda tato zdravotní potíže poškozené má souvislost s jednáním obžalovaného, a pokud ano, v jaké míře. Pokud jde o uplatňovaných 200 bodů za způsobený traumatický šok (I794), pak ze znaleckého posudku se podává, že jde o analogii s kódy výše uvedenými, reprezentujícími akutní reakce na stres, posttraumatickou stresovou poruchu či poruchy přizpůsobení, ale i při odhlédnutí od tohoto porovnání, které není blížeji rozvedeno, je třeba konstatovat, že z důkazů provedených před soudem, tedy ze čtené výpovědi poškozené ani ze svědeckých výpovědí se takové důsledky na zdraví poškozené nepodávají a k prokázání těchto psychických důsledků jednání obžalovaného by tedy bylo třeba provádět rozsáhlé dokazování. Stejně závěry pak lze uvést ve vztahu k částce požadované za ztížené společenské uplatnění poškozené ve výši 751 745 Kč, jejíž jednotlivé složky znalec obsáhl na č. l. 1267-1268, aniž by tyto důsledky na psychickém zdraví poškozené z výpovědi poškozené či jiných důkazů provedených v řízení před soudem vyplývaly. Pokud jde o návrh na úhradu nákladů potřebných k účelnému uplatnění nároku poškozené, pak tento nebyl vůbec vyčíslen.

58. Ještě komplikovanější dokazování lze předpokládat v případě uplatněného nároku poškozených M.Š. a N.Š., z jejichž podání, v zastoupení zmocněnce (č. l. 1211-1213) se podává, že přestože nejsou poškození schopni reprodukovat své vnitřní prožívání trestné činnosti na nich páchané, je nepochybné, že jednání obžalovaného v nich nutně vyvolalo negativní psychické prožitky. V případě poškozeného M.Š. se projevují po spáchání trestné činnosti na něm úlekové reakce na podněty, které se dříve neobjevovaly, a zpětně si tyto lze vztáhnout k prožitému traumatu. V případě poškozené N.Š. pak je tvrzeno, že od roku 2019 pozorují rodiče poškozené zvýšenou citlivost této na doteky v oblasti nohou, zejména chodidel, jimž se snaží všemožně bránit a dále po vysvěcení oblečení začíná být velmi nervózní a z jejich projevů je zřejmé, že je jí toto nepříjemné. Zmocněnec obou poškozených navrhuje uložit obžalovanému rozsudkem povinnost nahradit každému z uvedených poškozených částku 400 000 Kč, jež mají být náhradou prožitých duševních útrap a to, že je nedokážou vyslovit, nemůže být důvodem, aby jejich nárok nebyl přiznán. Právě poslední zmínka o neschopnosti poškozených popsat důsledky jednání obžalovaného na jejich osobách, je podstatou problematiky dokazování tvrzené újmy a přes vědomí, že velmi významnou újmu oba poškození v důsledku jednání obžalovaného utrpěli, není možné v prostoru vymezeném v tomto trestním řízení, navíc vedeném vazebně, otázku přesného určení výše nároku, jež poškozeným náleží, určit.
59. Z výše uvedených důvodů nezbylo, nežli všechny tři poškozené s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení

o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 28. srpna 2020

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu